

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző: .....

Cím: *A színházak körül*

Forrás: .....

Sorozat

Bp

(Hely)

1924. 9. 18.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Old

Osztályozás

Tárgy

792

Hely

Idő

"1924"

Személy

A színházak körül

A nagy színházi konjunktúra elmúlt. Elmúlt, mint a nagy hossz, elmúlt és úgy látszik, jó hosszú időre visszahozhatatlanul. Főpróbákon és premiereként még összeverődik a régi közönség egy része, de már nem olyan eleven és virgocig viselkedéssel, mint tavaly ilyenkor. Autókról, ruhákról és egyéb pénzköltségekről fennhangon odavetett kérdéseket már alig hallhat az, kinek azelőtt nem is nagyon kellett fülelnie szomszédjai beszélgetésére, kevesebb a pénz jóval, megfogyott a jókedv. És mint az ilyenkor lenni szokott, ennek a színházi bessznek is megvan a tendenciája. Nem mindenképpen indokolt, de valahogy benne van a levegőben, hogy a színházakba már nem tódul a közönség, ahogyan talán még mindig meg is tehetné.

Egy-két előadásra még félig-meddig megtelnek a házak, aztán hirtelen apadás, a hét végére ásitózó nézőterek. Nehéz helyzetbe jutnak a színházak, annyi bizonyos. Másfelől a gázsik ugyancsak nagyra nőttek. Kivált a kiemelkedőbb tehetségű színészeket nagyon meg kell fizetni, a színházi igazgatók pedig kétségbeesetten licitálnak egymásra, hogy starjaikat egymástól elhódítsák. Vannak már milliárdos évi fizetések is, amelyekről a sajtó bőszesen cikkezik, de, sajnos, a közönséget ez sem puhítja meg, a látogatottság egyre fogy. A közönség pedig ideges. Mert hiszen nem jó szórványosan megtelt nézőtérrel ülni, még a legjobb előadáson is feszeng a néző, ha közte és a színpad között üres sorok tátonganak. Míg tavaly ilyenkor az volt a megismétlődő kérdés, hogy ugy-e, nem lehet jegyet kapni, ma a jóindulat abban csendül ki, hogy ugy-e, üres volt a színház.

Fáj is a fejük a színházigazgatóknak. Megpróbálnak szegények mindent, amit lehet. Minthogy kevés a bevétel, mert kevés a néző, magyot ütöttek a számár fejére és beszüntették a szabadjegyeket. Ki is van írva a színházi titkárságok ajtajára a szigoru

fenyegetés, hogy a szabadjegy átkos intézményét el-lörölték. Persze, így még kevesebb a néző és még fagyosabb a nézőtér hangulata. Okosabb dolog ennél a titokban ugysis csak megkerült reformnál az, hogy kétségbeesett verseny folyik a jó szindarabokért. Ebben a hajszában még arra is vetemednek újabban a színházak, hogy irodalmi értékű darabokkal is próbálkoznak és csodálatosképpen elég sikerük is volt ezen a téren, bár még távolról sem akkora, hogy a fenyegetően hosszú színházi évad elő me kelljen nagy aggályokkal tekinteniök.

De hiába, akárhogy ózdkodnak is még ma, le kell szállítaniok a helyáratat. Egyik színház meg is tette már a kezdő lépést s nemsokára a többi is be fogja adni derekát. Ma még persze büszkén hordják fenn fejüket, hogy így és úgy erről szó sem lehet, előbb-utóbb kénytelenek lesznek engedni, mert Budapest nem Bécs és hiába hivatkoznak arra, hogy nálunk sokkal olcsóbb a színház, mint Bécsben.

A színházakkal különben a magyar szerzők is meglehetősen elégedetlenek. A nagy garral hirdetett magyar irodalompartolásnak nem sok nyomát látják, belátható időn belül alig szerepel magyar darab a színházak műsorán. Ez persze nem vonatkozik a Nemzeti Színházra, mely a múlt évadban is helyes egyensúlyt tartott a külföldi drámai irodalom és a magyar színműírás között, de a magán-színházak már ismét a külföldi darabokat részesítik előnyben, pedig az elmúlt színházi év legnagyobb sikereit magyar darabok szolgáltatták. A legnagyobb külföldieket természetesen meg kell szólaltatni, de a külföldi tucattermelésre igazán nincsen szükségünk, amft a sorozatos bukások is bizonyítanak.

Egyszóval mindenfelé rossz a hangulat. Megöltük már azt is, hogy egyes színházak a megszokott rövid színházi kommunikékon kívül jókora terjedelmű bekeretezett üzleti hirdetések formájában hirdetik darabjaikat, de a közönség amely jól érzi, hogy ebben a harcban mégis csak ő az erősebb, várakozik és me-solyogva néz szét a színházi hullamezőkön. Hiába minden, Budapestre a mainál jóval olcsóbb színházak kellene és még akkor is nagyon kérdéses, hogy visszatér-e a régi látogatottság.